

Program Mládež v akci v Jihomoravském kraji

výměny
a iniciativy
mládeže

Evropská
dobrovolná
služba

školicí
kurzy

studijní
pobyty

Tento projekt byl realizován za finanční podpory Evropské unie. Za obsah publikací (sdělení) odpovídá výlučně autor. Publikace (sdělení) nereprezentují názor Evropské komise a Evropská komise neodpovídá za použití informací, jež jsou jejich obsahem.

Obsah

Projekt Mládež v akci v Jihomoravském kraji	4
Mladí na Jezírku	6
Youth for You(th)	8
Folklorní dědictví Rousínovska	10
Hasiči Vyškovska v akci	12
Pomoci se nebojíme	14
Mezi paneláky	16
Smírčí kameny a milníky	18
Všichni běží na Veveří	20
The Beauty of Sharing	22
Prosadím se!	24
Mládež v týmu	26
Evropská dobrovolná služba – SVČ Lužánky	28
Evropská dobrovolná služba – SVČ Ivančice	30
Evropská dobrovolná služba – Hnutí Brontosaurus	32
Evropská dobrovolná služba – Hnutí Brontosaurus	34
Evropská dobrovolná služba – Plán B	36
Za ochranou přírody	38
Cirkus 4 EUth	40

PROJEKT MLÁDEŽ V AKCI V JIHMORAVSKÉM KRAJI

Projekt Mládež v akci v jihomoravském kraji (MVA v JMK) je výsledkem dlouhodobého úsilí Jihomoravského kraje a jeho partnerských organizací o podporu a rozvoj neformálního vzdělávání dětí a mládeže. Region jižní Moravy dlouhodobě patří v České republice k neaktivnějším oblastem ve vzdělávacím programu EU Mládež v akci, do kterého se zapojuje mj. prostřednictvím středisek volného času, neziskových organizací i neformálních skupin. Působí zde také velmi aktivní a zkušená regionální konzultantka České národní agentury Mládež. Podání projektu zacíleného na rozvoj kapacit Jihomoravského kraje (JMK) v managementu mezinárodních projektů pro mládež se tak nabízelo jako logická volba.

Koordinaci projektu za JMK zajišťovalo Oddělení prevence a volnočasových aktivit, které je součástí Odboru školství Krajského úřadu Jihomoravského kraje. JMK dále přizval do projektu Lužánky – středisko volného času, ve kterém působí regionální konzultantka programu MVA pro Jihomoravský kraj.

Hlavním cílem projektu MVA v JMK bylo posílit evropský rozměr v regionální praxi práce s mládeží a při tvorbě politik vůči mladým lidem prostřednictvím zapojení Jihomoravského kraje (JMK) jako aktivního aktéra programu Mládež v akci. K dalším cílům patřilo posílení synergií mezi evropskou, národní a regionální implementací programu, posílení přeshraničních partnerství a síťování veřejných institucí, neziskových organizací a dalších aktérů na poli práce s mládeží a vytvoření více příležitostí pro komplexní rozvoj mladých lidí a těch, kteří s nimi pracují, (nejen) prostřednictvím neformálního vzdělávání.

Projekt probíhal od 1. dubna 2011 do 31. března 2013. Do projektu se celkem zapojilo 250 účastníků prostřednictvím 37 projektových aktivit – výměn mládeže, skupinových iniciativ, Evropské dobrovolné služby, studijního pobytu a školního kurzu. Tyto aktivity převážně probíhaly v příhraničních oblastech ČR, SR, Rakouska a Polska. V souladu s jednou z hlavních priorit programu se podařilo zapojit 84 mladých lidí se znevýhodněním (mladí lidé s postižením, mladí nezaměstnaní, mládež z venkovských oblastí, mladí Romové apod.).

MLADÍ NA JEZÍRKU

srpen 2011 až červenec 2012; Soběšice

Kdo projekt organizoval

Hlavními organizátory byla neformální čtyřčlenná skupina, složená převážně ze studentů a studentek středních a vysokých škol. Chtěli zkusit navázat na tradici dobrovolnických akcí na pracovišti Jezírko (školské zařízení pro environmentální výchovu Lipka). Tato skupina během roku pořádá víkendové akce pro děti a nyní si chtěla vyzkoušet i akce pro mladé lidi. Formálně ji zaštiťovalo občanské sdružení Rezekvítek, v němž se scházejí lidé, kteří se dobrovolně věnují ekologické výchově. Více se o něm dočtete na webu www.rezekvitek.cz.

O čem projekt byl

Nejpevnější vztah si člověk obvykle buduje k místu, na jehož výstavbě nebo zvelebování se sám podílel a považuje ho tak trochu za svoje. Podobný vztah bude mít asi už navždycky skupina patnácti mladých lidí po třech víkendových akcích na Jezírku. Pod vedením zkušených organizátorů se tu pustili do vylepšovacích prací a postavili nové herní a vzdělávací prvky pro výukové programy, vybudovali nové molo na jezírku, z kterého můžou malí i velcí pozorovatelé odchytnout bezobratlé vodní živočichy, postavili dřevník na palivo a vykopali mnoho patek k plotu. Jejich nejvelkolepějším počinem byla ovšem stavba dřevěno-lanové dráhy pro děti. Při práci v dobré partě jim víkendy rychle utekly a zjistili, že si při nich Jezírko velice oblíbili. Rozhodli se proto, že sem chtějí chodit pomáhat i v budoucnu, a čtyři z dobrovolníků si hned zkusili napsat svůj vlastní projekt do programu Mládež v akci, aby mohli v dobrovolnických aktivitách pokračovat i v dalších letech. Ten byl podpořen a projekt bude pokračovat dál.

Dopad projektu

Jak se pozná vydařená akce? Nejlépe asi podle toho, že si všichni zúčastnění přejí, aby neskončila. Dobrovolníci, kteří se účastnili akcí projektu Mladí na Jezírku, si tolik přáli pracovat tu i nadále, že si za tímto účelem založili vlastní neformální spolek. Jmenuje se MLOK – Mladý okrašlovací klub.

Vedle toho, že účastníci našli na Jezírku nové kamarády a místo, na jehož chodu a růstu se chtějí podílet, si tu mohli také vyzkoušet nejrůznější ruční práce od řezání přes kopání až po zahradničení a betonování, zjistit, co je baví, v čem jsou dobří a co naopak není jejich „šálek kávy“. O víkendech nejen pracovali, ale také hráli hry a vzdělávali se, takže se mohli navzájem poznat a dozvědět se něco nového o přírodě a její ochraně.

Zajímavé momenty projektu

Na poslední víkendovce stavěli účastníci dřevěno-lanovou dráhu, kterou předchozí víkend sami navrhli a předali ke schválení zaměstnancům Jezírka. Všichni byli očividně nadšení, že můžou pracovat na něčem čistě svém a realizovat svůj nápad. A tak nakonec, místo aby se účastnili méně namáhavého a zábavnějšího doprovodného programu, raději šli pracovat na dokončení dráhy.

Využívání výsledků po skončení projektu

O projektu si můžete přečíst několik článků na webových stránkách Rezekvítku, doplněných fotogaleriemi, psalo se o něm i v Rezekvětech, měsíčníku vydávaném Rezekvítkem, který odebírají všichni členové a příznivci, učitelé a další zájemci. V hale Jezírka účastníci vyvěsili také propagační tabuli.

Dřevník, molo a dřevěno-lanovou dráhu využívají zaměstnanci Jezírka, děti a učitelé při výukových programech, děti z kroužků a táborů. Může si je ale vyzkoušet nebo prohlédnout každý, kdo se přijde na Jezírko podívat.

Partnerské skupiny

Jezírko, detašované pracoviště Lipky, www.lipka.cz

Kontakt

Tereza Žižková, terezazizkova@rezekvitek.cz, 775 580 205

YOUTH FOR YOU(TH)

září 2011 až květen 2012; Brno

Kdo projekt organizoval

Mezinárodní studentský klub Masarykovy univerzity Brno je občanské sdružení, které pomáhá zahraničním studentům zvyknout si v novém kulturním prostředí a v nové škole. Provozuje takzvaný tutoring – český student dostane na starost cizince, kterého provází brněnským studentským životem. Klub se snaží zpříjemnit zahraničním studentům pobyt v Brně mimo jiné i výlety, sportem, večírky, uměním a večery představujícími národní kulturu.

O čem projekt byl

Nezištná pomoc ostatním odměňuje dobrovolníka hlavně skvělým pocitem dobře vykonané práce. Dobrovolník by měl přitom ale mít jistotu, že i o něj se někdo stará, podporuje ho a oceňuje to, co dělá. To vědí i lidé v Mezinárodním studentském klubu MU Brno, který sdružuje dobrovolníky-tutory starající se o zahraniční studenty. Proto se rozhodli uspořádat se spřátelenou organizací YMCA Brno netradiční festival *Youth for you(th)* neboli *Mladí pro mladé, mladí pro tebe*, určený právě českým tutorům, kteří tu dostali příležitost nejen pomáhat, ale také zažít a naučit se něco nového.

Jak je vidět už ze samotného názvu, festival pořádali mladí pro mladé, což znamená, že studenti se na něm podíleli nejen jako diváci, ale i jako organizátoři či účinkující. Ti, kteří se stali součástí hlavního koordinačního týmu, si tu mohli osvojit různé dovednosti, ať už v oblasti řízení týmu, public relations, fundraisingu, dramaturgie, produkce, koordinace dobrovolníků, nebo v oblasti sociálních dovedností – například vyzkoušet si intenzivní týmovou práci. Festival poskytl nevídaný prostor také mladým talentům všeho druhu, kteří jinak nemají možnost vystoupit na veřejnosti. Na festivalu tak hrály rozličné hudební kapely, vystupovali tanečníci, promítaly se filmy, předvádělo se improvizací divadlo, parkour, byly tu k vidění umělecké výstavy a mnoho dalšího.

Účelem festivalu bylo mimo jiné i propagovat myšlenku dobrovolnictví v duchu jeho hlavního motta *Někdo má talent, potenciál má každý*. Součástí doprovodného programu byl proto i jarmark brněnských neziskových organizací a studentských spolků.

Dopad projektu

Festival byl zásadní zkušeností pro hlavní devítičlenný koordinační tým, který se festivalu věnoval celých devět měsíců. Jeho členové získali mnoho

kontaktů a zkušeností s pořádáním velké akce. Tu by ale skupina devíti lidí nezvládla zorganizovat sama, a proto měli k dispozici speciální pracovní týmy koordinátora PR, fundraisera, produkčního a dramaturga. I jejich členové, takzvaní týmáci, si vyzkoušeli mnoho nového.

V samotný den festivalu (18. 4. 2012) pomáhali také jednodenní dobrovolníci. Jejich zkušenost nebyla tak zásadní jako u členů hlavního týmu, přesto na festivalu zjistili, že mohou být součástí něčeho velkého a jsou tam schopni udělat spoustu práce, což mnohé inspirovalo k dalšímu dobrovolničení.

Na festival navázal další projekt – workshopy pro studenty středních škol, na nichž mohli názorně vidět, jak dobrovolnictví prospívá nejen ostatním, ale i jim samotným.

Zajímavé momenty projektu

Dělat dobrovolníka chodí lidé nejen kvůli práci samotné, ale i kvůli tomu, aby tam potkali nové kamarády. V partách dobrovolníků vás totiž obvykle čeká i mnoho veselých a neobvyklých zážitků. „Jedním z nejvtipnějších okamžiků festivalu byl náš teambuildingový kurz, na kterém jsme měli za úkol předvést evoluci. Museli jsme se vyvinout od hada přes slepici a jiná zvířata až k člověku. Představte si partu dospělých, kteří si hrají na zvířátka, plazí se po zemi a vydávají nejrůznější zvuky nebo předvádějí slepice!“ prozradil koordinátor Pavel Kysilka.

Využívání výsledků po skončení projektu

Do příprav festivalu se podařilo zapojit mnoho mladých lidí. Jejich nadšení přetrvalo i po něm, a tak začaly následně vznikat i další akce a další projekty. Aby se zkušenosti dobrovolníků z festivalového týmu neztratily v toku dějin a jejich nástupci na ně mohli navázat, vznikly takzvané cookbooky – brožurky zkušeností a postřehů koordinátorů jednotlivých oblastí festivalu. O festivalu se lze dozvědět více například v Dobrovolnickém centru DC67 nebo v rámci nového projektu Potenciál má každý.

Partnerské skupiny

YMCA Brno, www.ymcabrno.cz

Kontakt

Gabriela Boková, bokova.gabriela@gmail.com, 723 734 968

FOLKLORNÍ DĚDICTVÍ ROUSÍNOVSKA

únor až prosinec 2012; Dubňany

Kdo projekt organizoval

Projekt mělo na starosti občanské sdružení Cimbálová muzika Kapric. Sdružení má sídlo ve Svatobořicích-Mistříně, což je obec téměř ve středu folklorní oblasti jižní Moravy nazývané Kyjovsko. Se sdružením volně spolupracuje množství schopných mladých lidí s citem pro motivaci, pedagogické vedení a práci s mládeží, kteří se na projektu podíleli. Více informací najdete na www.kapric.cz.

O čem projekt byl

Myslíte si, že pátrání po skrytých skvostech lidové tvorby, hledání ve starých sbírkách a vyptávání se venkovských dědoušků a babiček na písničky, které si zpívali zamlada na návsi, je záležitostí doby Karla Jaromíra Erbena? Omyl. I v jedenadvacátém století existují lidé, kteří se něčím takovým s velkým nadšením zabývají. Skupina právě takových lidí se dala dohromady pod záštitou občanského sdružení Kapric, které se jako jedno z mála hudebních uskupení snaží vyhledávat starou folklorní tvorbu, zpracovává ji a pak s ní vystupuje na koncertech. Vyzbrojeni kapricovským know-how se dobrovolníci vydali na Rousínovsko, kde již lidová píseň téměř vymizela, a hledali místní folklorní poklady.

Dobrovolníci nejprve shromažďovali veškerý dostupný notový materiál: pátrali ve sbírkách Etnologického ústavu Akademie věd ČR v Brně a ve zpěvníku *Moravské národní písně* Františka Sušila, který v Rousínově za svého života působil. Vyzvídali také u místních pamětníků. Písně, které nasbírali, pak s pomocí sdružení Kapric zaranžovali, nacvičili a zahráli na sérii závěrečných koncertů.

Dopad projektu

Jak je vidět, zájem o folklor na Rousínovsku ještě zdaleka nevymřel. Koncerty se těšily velké pozornosti publika – šest koncertů navštívilo celkem asi 1300 lidí. Ti si tu mohli vzít také letáky a CD-ROM s informacemi o projektu a mnozí z nich projevili nadšený zájem o další projekty obnovy lidových tradic ve svém regionu.

Mladí účastníci projektu si díky práci na ožívování místního folkloru hluboce uvědomili své kořeny a dozvěděli se mnohé o historii své oblasti. Získali přitom spoustu důležitých zkušeností s vedením projektu a prací v týmu. A mimo to se také skvěle bavili při hraní a zpěvu krásných a melodických lidových písní.

Zajímavé momenty projektu

Je až neuvěřitelné, kolik lidí z Rousínovska dosud považovalo svůj region za oblast bez vlastního folkloru. Než navštívili koncerty, přejímali za své všeobecně známé „šlágry“ z Podluží. Když po hodinovém koncertě složeném z jejich vlastních místních písní zjistili, jaké skvosty se u nich našly, byli úplně nadšení. Milým překvapením pro ně bylo i nečekané množství mladých lidí, kteří mají o folkor stále (nebo už zase) zájem.

Využívání výsledků po skončení projektu

Informace shrnující průběh a výstupy projektu lze najít na webu www.folklornideictvi.cz, který prochází neustálými aktualizacemi a do budoucna se bude s navazujícími aktivitami dále rozrůstat.

Během finálních koncertů získalo sdružení mnoho cenných kontaktů – potenciální dárce a zájemce o spolupráci. Na ty se bude obracet při plánování navazujících projektů.

Na jaře 2013 se sdružení chystá vytvořit studiovou nahrávku s účastníky projektu.

Kontakt

Michael Strýček, michael.strycek@seznam.cz, 776 664 483

HASIČI VYŠKOVSKA V AKCI

prosinec 2011 až listopad 2013; Vyškovsko

Kdo projekt organizoval

Okresní sdružení hasičů Vyškov tvoří 77 sborů dobrovolných hasičů. Je to nejpočetnější organizace pracující s dětmi a mládeží v okrese – mládež představuje více než třetinu všech členů. Hasičské sbory jsou téměř v každé obci. Pomáhají v nebezpečí, zajišťují prevenci, vzdělávají obyvatele a jsou také pilířem společenského a kulturního života v obcích – organizují sportovní akce a soutěže, plesy a slavnosti.

O čem projekt byl

O tom, jak poskytnout první pomoc, co dělat při požáru, povodni nebo když se někdo topí, se lze dočíst leckde. Něco jiného je však vědět to teoreticky a něco jiného je vidět, zažít a vyzkoušet si to opravdu. Tedy téměř opravdu – třeba při cvičeních s hasiči a záchranáři na gumovém člunu uprostřed řeky. To vědí vyškovští hasiči, kteří vzdělávají děti, mládež i dospělé už řadu let. Umějí vysvětlit, co se má správně dělat při případné katastrofě a zařídit, aby si na to děti i dospělí vzpomněli i po letech. V minulém roce pro ně za tímto účelem uspořádali spoustu vzdělávacích a někdy i celkem dobrodružných akcí.

Vyškovské děti strávily jarní prázdniny v Ústřední hasičské škole Jánské Koupele, kde jim dva profesionální hasiči záchranáři povídali o tom, čím a jak hasit, jak se chovat při různých mimořádných událostech a kam volat.

Dalšího, tentokrát prázdninového tábora se děti účastnily spolu s kamarády z Brna a ze Slovenska. Mimo klasických her jim hasiči názorně předvedli, jak se zachraňují životy. Děti si prakticky vyzkoušely záchranu tonoucího při povodních, a to na řece Moravici v gumových člunech pod vedením instruktorů z vodní záchranné služby. Na vlastních tělech otestovaly váhu hasičského obleku, přilby a dýchacího přístroje a v cvičné místnosti – tzv. polygonu si předvedly, jak se chovat při požáru.

Hasiči Vyškovska také uspořádali zdravotnické školení pro dobrovolné hasiče a seminář pro 80 vedoucích mladých hasičů. Ti se učili správné postupy zasahování při živelných katastrofách – povodních, vichřicích, ale i při zemětřesení a tornádech.

Dopad projektu

Děti milují dobrodružné příběhy a hasiči jsou pro ně opravdoví akční hrdinové. Proto pro ně bylo velkým zážitkem setkat se s nimi osobně a vyzkoušet si, co jejich práce obnáší. Informace, které si z těchto akcí odnesly,

mohou pomoci zachraňovat životy, a proto snad neexistuje smysluplněji strávený volný čas. Aby si je děti mohly připomenout i později, rozdali jim hasiči tematické pohádkové sešity, samolepky a obrázky.

Vedoucí mladých hasičů si na školení v praxi vyzkoušeli na ambumanovi (figuríně), jak správně provést resuscitaci, jak ošetřit zranění a další důležité dovednosti. Své poznatky budou dále šířit mezi dětmi ve Sborech dobrovolných hasičů okresu Vyškov.

Obzory si rozšířili i dobrovolní hasiči z Topolan, Kozlan a Nových Hvězdlic, kteří už mají zásady správného chování při mimořádných událostech v malíčku. Na zdravotnickém školení si udělali jasno, co dělat v situacích, kdy si běžný „smrtelník“ neví rady. Mimo život zachraňujících úkonů si vyzkoušeli různé obvazové techniky se zdravotnickým i improvizovaným materiálem, tzv. zotavovací polohu, šetrné otáčení zraněného z břicha na záda a další způsoby ošetřování zranění, se kterými se mohou při zásazích setkat.

Zajímavé momenty projektu

Děti se do všech akcí zapojily s nadšením, bylo to pro ně velké dobrodružství. Největší radost ale všem udělala jako obvykle na závěr udělená odměna – v podobě sladkostí.

Využívání výsledků po skončení projektu

Projekt Mládež v akci – Hasiči Vyškovska v akci představili organizátoři na řádném shromáždění představitelů Sborů dobrovolných hasičů okresu Vyškov v Tučapech. Účastníci se dozvěděli o tom, co se v rámci projektu podniká a na koho se obrátit, pokud by měli zájem pozvat organizátory do své obce a dozvědět se o jejich aktivitách víc. V druhé části dne pak organizátoři představili projekt stejným způsobem i zástupcům obcí okresu Vyškov.

Kontakt

Jitka Fabianová, vys0150@du.acvyskov.cz, 724 761 977

POMOCI SE NEBOJÍME

leden až prosinec 2012; Ústav sociální péče
pro tělesně postiženou mládež Kociánka v Brně

Kdo projekt organizoval

Organizace projektu se ujala skupina mladých lidí ze Sportovního klubu Kociánka Brno, o. s. Klub se zaměřuje na sportovní a tělovýchovnou činnost zdravotně postižených dětí, mládeže a dospělých. Trénuje hlavně atletiku, boccii, cyklistiku, lukostřelbu, závěsný kuželník, dráhové kužely a rekreační plavání. Členové klubu si také můžou zacvičit v posilovně nebo trénovat na spinningových kolech.

O čem projekt byl

Pokud by si někdo myslel, že handicapované sportovce je možno potkat jen na paralympijských hrách, byl by na velkém omylu. Handicapovaní sportovci mají své kluby, k nimž se může připojit každý, kdo má zájem, a stát se třeba atletem, cyklistou, lukostřelcem nebo přeborníkem v plavání. A někdy i něco navíc. Členové brněnského Sportovního klubu Kociánka si díky projektu Pomoci se nebojíme mohli vyzkoušet i práci trenéra a organizátora menší obdoby olympiády a sokolského sletu dohromady – velkého sportovního odpoledne pro mladší děti z ústavu Kociánka.

Členové klubu, starší nebo již odrostlí klienti ústavu, kteří pravidelně sportují, dostali za úkol přitáhnout ke sportu své mladší spolužáky. Uspořádali tedy sportovní „předváděčku“, na které mladším dětem ukázali, co všechno klub dělá, umožnili jim všechno si vyzkoušet a také si zasoutěžit ve sportovních disciplínách, což je samozřejmě velice bavilo. Jejich rodiče zároveň zjistili, že i těžce handicapované děti sport skvěle zvládají a že se s nimi nemusejí bát do klubu přijít. Sportovní klub hned získal nové členy – sportovce v nejmladší věkové kategorii. Sportovní odpoledne se tak pro klub stalo slavnostním zahájením činnosti oddílu pro mladší děti.

Dopad projektu

Organizovat velkou akci znamená nejen být na ní přítomen, ale i absolvovat mnoho hodin schůzek, plánování, rozdělování úkolů a dalších příprav. Znamená to také velkou zodpovědnost a přípravy jsou testem spolehlivosti a tolerance všech členů týmu. Povedená akce však přináší obrovskou radost a hrdost nad dobře zvládnutou prací. To už mladí členové sportovního klubu po roce plném příprav dobře vědí. Dokázali svým vedoucím i svému okolí, že jsou i s handicapem schopni naplánovat a uskutečnit téměř profesionální akci a že si mohou troufnout trénovat mladší děti. Vedení klubu se zase přesvědčilo, že je na organizátory spolehnutí a že se je nemusí v bu-

doucnu bát o něco požádat, například o pomoc s organizací závodů. Protože se akce velmi osvědčila, klub se hodlá do budoucna věnovat tréninku mladších dětí více. Rád by také navázal spolupráci se studenty mimo Kociánku, a proto v rámci tohoto projektu připravil brožurky pro zájemce o dobrovolnou pomoc při hře boccia, které jeho členové roznesli na brněnské střední a vysoké školy.

Zapojení lidí s omezenými příležitostmi

Organizátoři jsou mladí lidé s tělesným a kombinovaným postižením a akce byla určena dětem z Ústavu sociální péče na Kociánce, rovněž handicapovaným. Svého úkolu se zhostili s nadšením a i přes fyzická omezení ho skvěle zvládli. Některé práce jsou pro handicapované mnohem obtížnější, například nachystat náčiní do tělocvičny, a proto měli k ruce některého z pracovníků sportovního klubu nebo Kociánky. Při samotných hodinách byl na startu připraven i speciální pedagog nebo pracovník sociálních služeb – to kdyby někdo ze sportovců potřeboval pomoci.

Využívání výsledků po skončení projektu

O projektu jsme podali zprávu Ústavu sociální péče a zástupcům České Federace Spastic Handicap a využili jsme webové stránky projektu.

Kontakt

Martin Polášek, polasek.skbrno@seznam.cz, 734 523 272

MEZI PANELÁKY

září 2011 až listopad 2012; Brno-Bohunice

Kdo projekt organizoval

Projekt organizovala neformální dobrovolnická skupina, sdružená pod křídly neziskovky Dynama, o. s., která podporuje společenské, kulturní a jiné projekty mladých lidí. Projektový tým tvořilo šest studentů Masarykovy univerzity, oborů Sociální pedagogika a volný čas a Mediální studia a žurnalistika. Hlavu celého projektu představovala koordinátorka, dalšími členy týmu byli umělecká ředitelka projektu, jednatel s partnery projektu, archi-vářka projektu, osoba zodpovědná za fundraising a cashflow, osoba zodpovědná za public relations a dokumentaci a konečně webmaster.

O čem projekt byl

Příměstská sídliště mají pověst šedivých odosobněných míst, kde se vůbec nic neděje, ačkoliv se tu nachází pohromadě víc obyvatel než kdekoli jinde. Lidé jsou tu smířeni s představou, že do svých sídlištních bytů chodí jen přespávat a za kulturou nebo večerním životem se musejí vydat jinam. A právě to se rozhodli změnit mladí lidé kolem projektu *Mezi paneláky*, kteří se pustili do ožívání komunitního života brněnských Bohunic, obecně uznávaných jako prototyp „škaredého sídliště“. Vymyšlena byla následující strategie: vyhledat aktivní zástupce komunity bohunického sídliště a společně s nimi zkusit umělecky ztvárnit a prezentovat ostatním místní příběh. Tento způsob komunitní práce se již dlouhou dobu osvědčuje v západních zemích, takže byl čas vyzkoušet jej v českém prostředí.

Do projektu se zapojilo 200 lidí, z nichž zhruba polovina jich žije v Bohunicích. Studenti pro ně uspořádali víc než deset různých akcí jako například otevření kaple sv. Cyrila a Metoděje a minifestival filmů s komunitní tematikou, fotografickou dílnu s následnou vernisáží, výtvarnou, streetartovou a hudební dílnu, dílnu cirkusových dovedností, dílnu hraní na barely, hrnce a další harampádí, historickou, divadelní a taneční dílnu nebo velkou zahradní slavnost na Základní škole Vedlejší.

Dopad projektu

Když se někde desetiletí nic neděje, nelze čekat, že se tu něco úplně změní za pár měsíců. Bohunice se sice rázem nestaly novým brněnským kulturním centrem, ale bylo k tomu podniknuto spousta počátečních malých kroků. Výsledky se začínají postupně objevovat. Dílny navštívily stovky lidí, kteří se spolu opravdu dobře pobavili. Jednoho z obyvatel Bohunic projekt zaujal natolik, že se rozhodl investovat vlastní čas a peníze a založil novou skupinu Bohunického komunitního divadla.

V průběhu projektu byl natočen kvalitní dokument, který se v současné době šíří hlavně prostřednictvím Facebooku. Zachycuje a popisuje problematickou situaci v Bohunicích a rozebírá, proč jsou občané pasivní a proč nevyužívají příležitosti navzájem se potkávat. Dokument doposud shlédly necelé dvě stovky lidí a organizátoři už zaznamenali první reakce. Účastníci shromáždili také velkou spoustu kvalitativních dat a know how v elektronické podobě. V současnosti tato data zpracovávají do případové studie komunitního života v Bohunicích.

Zapojení lidí s omezenými příležitostmi

Celý projekt se odehrával v prostředí bohunického sídliště, kde chybí možnosti kulturního vyžití pro dospělé. Organizátoři se tedy vydali přímo do terénu geograficky znevýhodněné lokality. Všechny akce projektu byly zdarma, mohli se jich tedy zúčastnit i lidé a děti s ekonomickými problémy.

Zajímavé momenty projektu

Co dokáže dobrovolníka po více než ročním úsilí opravdu zahřát u srdce? Když vidí, že jeho akce sblíží lidi opravdu, ne jen formálně a na vyhrazenou dobu. „Jako největší úspěch našeho projektu vidím v tom, že na historickém workshopu se setkaly dvě ženy z Bohunic, které se zprvu neznaly, a po ukončení workshopu odcházel spolu a povídaly si spolu,“ komentovala tuto událost jedna z organizátorek projektu.

Využívání výsledků po skončení projektu

Projekt se představil veřejnosti v několika různorodých médiích: na vernisáži fotografií v Dobrovolnickém centru 67, ve třech článkách městského zpravodaje Naše Bohunice a v televizi BTV v pořadu Vlna z Brna. Měl také vlastní webové stránky a facebookovou platformu. Účastníci vytvořili několik videí a dokumentární film, který lze vidět na Youtube.

Data nasbíraná v průběhu projektu jsou v elektronické podobě k dispozici studentům oboru Sociální pedagogika a volný čas. Ti si mohou stáhnout deník dobré praxe, ze kterého lze načerpat podněty pro pořádání podobné akce, nebo použít data pro další práci. Z projektu vzniká jedna bakalářská a jedna diplomová práce.

Kontakt

Barbora Krejčová, bara.krejcova@gmail.com, 725 363 418

SMÍRČÍ KAMENY A MILNÍKY

září 2012 až březen 2013; Brno-Lesná

Kdo projekt organizoval

V Lužánkách – středisku volného času, na pracovišti Lesná již mnoho let funguje velmi čínorodé výtvarné oddělení. Kolem něj se utvořila skupina pěti mladých lidí ve věku od 14 do 28 let, kteří se zajímají o keramiku, výtvarné umění i krajinotvorbu. Tato skupina připravila tři workshopy i jejich náplň. Postupně se kolem nich vytvořila virtuální komunita Smírčí kameny a milníky, která se prezentuje na Facebooku i na webu – <http://smircikamenyamilniky.webnode.sk/>.

O čem projekt byl

Při procházce českou krajinou můžete čas od času u cest, na rozcestích nebo na kopci narazit na smírčí kříže, kameny nebo rozcestníky. Ty zde stojí již od dob středověku a připomínají tragické události – někdejší hříšníci totiž tradičně smývali svůj zločin vytesáním kříže do kamene. Kameny mohou připomínat i významné historické události jako morové rány, a někdy dokonce i věci radostné. Milníky zase kdysi dělily majetky, cesty nebo upozorňovaly na křižovatky. Uvažování o těchto krajinných artefaktech přivedlo skupinu mladých výtvarníků na myšlenku, že i v dnešní době prožíváme chvíle, které jsou pro nás významné. Mnozí z nás se chtějí s něčím smířit, ať už se svou rodinou, s minulostí, budoucností, dospíváním, stárnutím. I náš život je plný emočně vypjatých chvil a každý si potřebujeme najít klíč k tomu, jak je zpracovat a jak se na ně podívat s nadhledem.

Skupina 25 mladých lidí z Česka a Slovenska se proto vydala do krajiny hledat zajímavá místa. Poté v keramické dílně v Brně na Lesné navrhovala a vyráběla keramické objekty, které by je dotvořily. Nakonec se mladí výtvarníci vydali opět ven k řece Jihlavě, kam své dílo umístili.

Dopad projektu

V malebném meandru řeky Jihlavy u Ivančic u Brna stojí od letošního jara nová keramická plastika. Pokud kolem ní půjde někdo, kdo zná zdejší krajinu jako své boty a třeba už ji ani nevnímá, jistě se zarazí. A možná se i rozhlédne a myšlenky se mu rozběhnou – možná uvidí známou krajinu kolem sebe v úplně nových souvislostech. A právě to byl záměr tvůrců.

O louku, na které plastika stojí, se stará místní Okrašlovací spolek, který v minulosti opodál vysadil „Stromokruh Evropy“ – skupinu stromů, které zastupují jednotlivé evropské státy. Umístit plastiku poblíž stromokruhu se lidem ze spolku zdál být dobrý nápad. Okrašlovací spolek se účastnil také

happeningu umístování díla do krajiny a projekt Smírčích kamenů a milníků se mu zalíbil natolik, že nabídl organizátorům spolupráci pro další ročníky. V budoucnu by se tedy v krajině měly zabydlet i další umělecké objekty.

Zapojení lidí s omezenými příležitostmi

Do projektu se zapojilo pět znevýhodněných tvůrců se Slovenska – mladí lidé s mentálním a kombinovaným postižením, kteří přijeli se svými asistenty a vychovateli, což bylo pro organizátory překvapení. Museli proto nejprve přizpůsobit scénář projektu jejich možnostem. Po počátečním seznamování a trochu pomalejším začátkem workshopu se však prolomily ledy a celá skupina pracovala nakonec společně, až často nebylo poznat, kdo je čí asistent.

Zajímavé momenty projektu

V pestré skupině nebyla o zajímavé chvílky rozhodně nouze. Nejvíce se účastníci pobavili nad jazykovými rozdíly mezi češtinou a slovenštinou. Když se do jazykového „guláše“ zamíchaly ještě specifické nářeční výrazy a slang z pečovatelského ústavu, zůstávala česká skupina občas koukat s otevřenými ústy – a pak následovala salva smíchu. I organizátoři měli co dělat – například prosba, zda by nemohly být k snídani „pampůšiky“, jim poněkud zamotala hlavu.

Využívání výsledků po skončení projektu

O projektu informovali organizátoři ještě dávno předtím, než vůbec začal, a to na komunitní facebookové stránce. Samotný průběh je pak zdokumentován na webu. O projektu informoval místní tisk – MF Dnes a Ivančické noviny, v současnosti se připravuje televizní dokument, který by měla v budoucnu odvysílat Česká televize. V měsíci červnu se organizátoři chystají založit geokeš, která přitáhne na místo další návštěvníky a zajistí projektu širší propagaci.

Partnerské skupiny

Skaut, Česká republika – www.skaut.cz

Skaut, Slovensko – www.skaut.sk

YMCA, Slovensko – www.ymca.sk

Kontakt

Marie Krajná, majka@luzanky.cz, 777 132 212

VŠICHNI BĚŽÍ NA VEVEŘÍ

listopad 2011 až říjen 2012; Brno, hrad Veverčí

Kdo projekt organizoval

Na Veverčí se sešla neformální skupina patnácti mladých lidí z Polska, Slovenska a České republiky, kteří sem přijeli nejen pracovat, ale také poznat své „sousedy“ z okolních států. Záštitu nad nimi převzalo občanské sdružení Rezekvítek (www.rezekvitek.cz), jehož členové a příznivci se dobrovolně věnují ekologické výchově a ochraně přírody.

O čem projekt byl

Na skalním ostrohu nad řekou Svatkou, několik kilometrů od Brna, se již osm století vypíná hrad Veverčí. Někdejší královská pevnost a sídlo moravských markrabat se v minulém století vinou špatné péče státních institucí stalo jednou z nejpoškozenějších a nejzanedbanějších památek na celé Moravě. A právě tento smutný fakt inspiroval organizátory projektu Všichni běží na Veverčí k tomu, aby dali dohromady skupinu mladých lidí – vysokoškolských studentů nejen z Česka, ale i z Polska a Slovenska, a během dvou pracovních víkendovek pomohli vrátit hradu aspoň kousek jeho dávné krásy a vznešenosti.

Víkendovky představovaly pro účastníky projektu opravdu intenzivní zážitek. Bydleli během nich přímo na hradě, takže každý okamžik jejich pobytu byl doslova prostoupený historií a romantikou starobylé památky. A snad právě to je motivovalo k tomu, aby pracovali „jako ďas“ a udělali pro hrad opravdu velký kus práce – vyčistili svahy pod hradbami od náletových rostlin, obnovili rozsáhlý kus úvozové cesty od hradu do vesnice Nový Dvůr a na ní vybudovali dřevěné odpočívadlo s lavičkami. Vedle toho zmapovali značnou část Podkomorských lesů, které hrad obklopují, a popsali přírodní cennosti, jež se v nich nacházejí.

Víkendovky ale nenaplňovala jen dřina, ale také spousta zábavy ve formě her a společných aktivit – například plavba na dračí lodi, městská hra v historickém centru Brna nebo malování plátných tašek. Studenti tak měli možnost také seznámit se zblízka s „cizinci“, navzájem se poznat a vytvořit dobře fungující partu, která se do budoucna třeba bude potkávat i mimo projekt.

Dopad projektu

Vedle toho, že víkendovky přinesly užitek samotnému hradu a turistům, kteří sem ve velkém množství proudí hlavně o víkendech, byl projekt prospěšný i pro samotné účastníky. Ti měli možnost popovídat si se svými novými přá-

teli v cizím jazyce a rozvíjet tak své komunikační dovednosti, seznámit se s obyvateli jiných států a jejich kulturou a vyzkoušet si nejrůznější praktické činnosti. A větší na účastníků to také ocenila – v závěrečném dotazníku, který se mimo jiné ptal i na ochotu přijet v budoucnu na další podobnou akci, odpověděli jednoznačně ANO.

Zajímavé momenty projektu

Mezi spolupracovníky hovořícími různými jazyky se obvykle dříve nebo později začínou vytvářet menší skupinky, které si povídají ve své rodné řeči. Účelem projektu však bylo mimo jiné i poznat „cizozemce“, a proto se organizátoři snažili, aby se na víkendovkách Češi, Slováci i Poláci bavili i pracovali společně. Při volnočasových hrách však nastal okamžik, kdy se účastníci opravdu začali cítit jako propojená parta – při plavbě na dračí lodi. „Teprve tehdy, když jsme všichni společně pádlovali na jedné malé lodi, jsem měla pocit, že jsme jedna skupina,“ napsala jedna z účastnic v závěrečném hodnocení.

Využívání výsledků po skončení projektu

Z práce, kterou účastníci projektu na hradě odvedli – z odplevelené stráně pod hradem a téměř kompletně zpřístupněné úvozové cesty se dvěma novými lavičkami – se mohou těšit všichni, kdo Veveří a jeho okolí navštíví. O všem, co se v průběhu projektu podařilo, vyšlo několik článků v Rezekvětech – měsíčníku Rezekvítku určeném všem členům, příznivcům či učitelům. Informace doplněné fotogalerií je možno najít i na webových stránkách Rezekvítku nebo v brněnském Dobrovolnickém centru 67. Zajímavosti, které dobrovolníci objevili při mapování, zveřejní i s popisem stavu a případným návrhem na další údržbu Rezekvítek taktéž na svém webu.

Partnerské skupiny

Na projektu spolupracovaly **neformální studentské skupiny** z vysokých škol z Polska a ze Slovenska.

Kontakt

Tereza Žižková, tereza.zizkova@rezekvitek.cz, 775 580 205

THE BEAUTY OF SHARING

leden až červenec 2012; Uherské hradiště; Znojmo

Kdo projekt organizoval

Projekt organizovala skupina dobrovolníků spolupracujících s občanským sdružením Dynama (www.dynama.org), které podporuje společenské, kulturní a jiné projekty mladých lidí. Ta oslovila své kolegy z organizace NaZemi. NaZemi propaguje odpovědnou spotřebu a disponuje sítí kontaktů na dobrovolníky z nejrůznějších zemí, takže pomohla oslovit potenciální účastníky výměny a poskytla téma a „studijní materiál“.

O čem projekt byl

Šapitó se jmenuje plachta, která tvoří cirkusovou střešku. Kdo vstoupí pod šapitó, nejspíš očekává pohled na klauny, akrobaty a cvičená zvířata. Existuje však i šapitó, pod kterým nic takového nenajdete. Bylo k vidění v létě 2012 ve dvou moravských městech – Znojmě a Uherském Hradišti a po dobu jednoho týdne ukrývalo třiadvacet mladých lidí ze tří zemí, kteří se v něm učili, jak s využitím uměleckých prostředků informovat veřejnost o tom, co je odpovědná spotřeba. V šapitó tak probíhaly například semináře o tom, jak poznat a kde sehnat zboží, při jehož výrobě nebylo ničeno životní prostředí, nevyužívala se dětská práce a pracovníci na plantáži nebo ve výrobě dostali slušně zaplacen. Účastníci se dozvěděli také o umění v kampani, seznámili se s improvizovaným divadlem nebo pomáhali tvořit openspaceovou dílnu pro veřejnost Artjam k odpovědné spotřebě. To, co se „pod plachtou“ naučili, pak předvedli divákům v podobě divadelních, výtvarných a hudebních happeningů během Letní filmové školy v Uherském Hradišti a znojmského festivalu Šramlfest, na němž se šapitó proměnilo v chill-out zónu a mohli jste si v něm koupit nebo ochutnat fair trade produkty.

Dopad projektu

Týden strávený v cirkusovém stanu, ve kterém společně s dvěma desítkami dalších lidí bydlíte, spíte, vaříte si a ještě pracujete, může být docela dobrodružný. Obzvláště když vaši kolegové nemluví „po vašem“, a přesto se s nimi musíte nějak dohodnout. V šapitó to vyřešili vytvořením jasně stanovených a důsledně dodržovaných pravidel, o kterých měl však každý možnost v průběhu pobytu spolurozhodovat a navrhopvat jejich úpravy, pokud se neosvědčila. Účastníci tak mohli na vlastní kůži zažít, jak se zavádějí do praxe principy demokratického rozhodování a jak je třeba respektovat práva a cítění druhých. Účastníci byli schopni společně tvořit i učit se práci

na kampaních a dokázali převzít velkou část zodpovědnosti za běh i přípravu akce. Sedm z účastníků navíc na pobytu splnilo podmínky k získání tzv. Pasu mládeže.

Zajímavé momenty projektu

Ačkoli čeština, slovenština a polština jsou příbuzné jazyky, mnoho lidí svým sousedům tak docela nerozumí a aby se vyhnuli nedorozumění, často se raději uchýlí k univerzální angličtině. Že to tak bude snadnější, předpokládali i organizátoři projektu, kteří v Šapitó ustanovili angličtinu jako „oficiální“ komunikační jazyk. V průběhu týdne však s překvapením zjistili, že účastníci začali mezi sebou spontánně používat své mateřské jazyky a velmi dobře si rozuměli – a pokud přece jen někdo nezachytil všechno, nebál se požádat svého souseda o překlad a mluvilo se dál. Šapitó se tak stalo skutečným prostorem mezinárodní výměny jak jazykové, tak kulturní.

Využívání výsledků po skončení projektu

O Šapitó psaly místní noviny Slovácký a Znojemský deník, vysílalo o něm rádio Impuls a Rádio Zlín. Články o akci si lze přečíst také na webových stránkách festivalů Šramlfest a Letní filmová škola Uherské Hradiště a rovněž na stránkách iniciativy Česko proti chudobě. Video a fotografie pořízené během akce jsou ke shlédnutí na Facebooku a na Youtube.

Partnerské skupiny

Projektu se účastnily **neformální skupiny mladých lidí** ze Slovenska a z Polska.

Kontakt

Anna Palacká, anna@dynamia.org, 736 733 246

PROSADÍM SE!

leden až prosinec 2012; Nitra

Kdo projekt organizoval

Občanské sdružení Společenství Romů na Moravě Romano Jekhetaniben pre Morava funguje již od roku 1991. Ústředí organizace sídlí v Brně, dalších několik poboček se nachází po celé Moravě v Olomouci, Rýmařově, Hodoníně, Šternberku či na Jesenícku. Společenství Romů na Moravě pomáhá Romům stát se součástí společnosti v různých oblastech života a snaží se postupně snižovat jejich sociální vyloučení. Podporuje romskou emancipaci a dialog na všech úrovních společnosti. Více na www.srnmcz.

O čem projekt byl

Mnoho Čechů si myslí, že o Romech ví úplně všechno, ale ve skutečnosti se přitom s žádným vlastně pořádně neznají. Romské děti často navštěvují speciální školy a i v jiných oblastech života se zatím mezi „černými a bílými“ vyskytuje spousta společenských bariér. Organizátoři projektu se proto pokusili tyto zábrany odstranit a propojit alespoň na chvíli několik různorodých „světů“ dohromady. Zorganizovali výměnný pobyt pro mladé lidi, pocházející z Česka, Slovenska a Polska a z různých sociálních skupin, kteří studují na středních školách, vysokých školách nebo nestudují vůbec. Jejich úkolem bylo vytvořit společně krátký videospot na téma vzdělávání Romů. Tato práce vyžaduje hodně komunikace, díky čemuž mohli účastníci poznat „cizince“ a jejich kulturu opravdu zblízka a zjistit, co si o tomto tématu myslí a jak k němu přistupují.

Pro mladé lidi byla obohacující právě pestrost prostředí, ze kterého pocházejí, různorodost zkušeností i názorů. Seznámili se s vrstevníky úplně odjinud a mohli si s nimi nejen popovídat a dozvědět se něco o vzdělávání v sousedních zemích, ale i naučit se vyslechnout a přijmout odlišné názory a postoje vycházející z kulturní a společenské jinakosti. Výsledkem společné práce byl videospot, který přesvědčuje romskou mládež, že vrátit se do školy nebo začít studovat má smysl.

Dopad projektu

Vyrábět videospot není žádná legrace, ale není to ani úkol, který by byl naprosto nezvládnutelný. S tímto přesvědčením odcházeli domů po vydatném víkendovém pobytu účastníci výměnného pobytu, z nichž mnozí tu zažili i další iniciační zkušenost – jak funguje týmová práce. Mimo to se v diskusích o vzdělávání dozvěděli i hodně nových informací o tom, jak a kde by mohli dále studovat a čím by jim to mohlo být prospěšné. Videospot, který nato-

čili, má za úkol přitáhnout jejich romské vrstevníky ke studiu – přesvědčit je, že jít na střední nebo vysokou školu je opravdu dobrý nápad. Jejich video může zároveň pomoci nabourat nesmyslné předsudky většinové společnosti, že Romové se vzdělávat nechťejí nebo neumějí a na pracovním trhu nemají žádnou šanci.

Zapojení lidí s omezenými příležitostmi

Téměř tři čtvrtiny účastníků pocházely ze sociálně slabých rodin. Tito mladí Romové žijí v sociálním vyloučení a mají zkušenost se vzděláváním v segregovaném prostředí. Někteří z nich nedokončili školu a nemají motivaci zvyšovat si kvalifikaci. Jiní účastníci i přesto, že do školy chodí, narážejí na sociální a finanční problémy. Jejich rodiče si často nemůžou dovolit nechat děti studovat, protože jsou dlouhodobě nezaměstnaní.

Zajímavé momenty projektu

Před natáčením videospotu dostala skupina za úkol vytvořit scénář. Mladí scénáristé si na výtvarném workshpu utřídili a vyjádřili své pocity týkající se romství, Romů a svojí životní dráhy. Své obrazy pak předváděli ostatním. To vyvolalo u všech účastníků vlnu emocí a rozpoutalo živou diskusi, během které pak skupina tvořila jak scénář, tak titulky videospotu. Ukázka z titulku z videospotu: „Nechci jít cestou, kterou šel někdo jiný, chci jít tou – mnou vyšlapanou.“

Využívání výsledků po skončení projektu

Videospot vytvořený účastníky se vysílá na filmových festivalech a jiných akcích věnujících se lidským právům (například 10. 12. 2012 během Týdne lidských práv v Brně v Kabinetu múz). Videospot i informace o projektu najdete také na našich webových stránkách www.srnm.cz, na facebookových stránkách European Partner Network, Roma Virtual Network, Prosadím se! Účastníci ze zahraničí budou propagovat program zase na svých stránkách a sociálních sítích.

Partnerské skupiny

Výměny mládeže se zúčastnily **neformální skupiny** ze Slovenska a z Polska.

Kontakt

Margita Rácová, margitar@centrum.sk, 776 652 804

MLÁDEŽ V TÝMU

duben 2011 až září 2012; Otrokovice

Kdo projekt organizoval

Středisko volného času Ivančice (www.svcivancice.cz) funguje už od roku 1984. Každý den v týdnu nabízí zájmové kroužky, kurzy, prázdninové, pobytové i příležitostné akce. Provozuje mateřské a rodinné centrum, otevřený klub mládeže i kroužky pro dospělé či seniory. Spolupracuje se školami, zapojuje se do komunitního plánování, snaží se být centrem společenského života v obci. Organizuje výměnné a zahraniční pobyty. Je hostitelskou a vysílající organizací Evropské dobrovolné služby.

O čem projekt byl

Když se někde sejde skupina mladých lidí třinácti různých národností (byť žijících v ČR, SK a PL), zprvu si připadáte jako pod Babylonskou věží. Organizátoři ze Střediska volného času Ivančice se však nezalekli a zvládli pro ně uspořádat týden plný sportu a denních i nočních zážitkových her. A ukázalo se, že jazykové a kulturní odlišnosti nemusejí být potíží, ale naopak skvělou příležitostí dozvědět se něco o životě a kultuře v jiných zemích a naučit se žít společně s cizinci. Pokud totiž žijete, cvičíte a pracujete společně s hromadou lidí původem z Makedonie, Turecka, Rakouska, Španělska, Slovenska, Polska, Ukrajiny, Arménie, Gruzie nebo Čečny, stane se pro vás samozřejmostí přizpůsobit se různorodým životním návykům, naslouchat a vyhovět nezvyklým potřebám. Nešlo přitom jen o jazyk nebo náboženské zvyky, ale i o zdánlivě tak obyčejné věci, jako je jídlo (někteří účastníci byli vegetariáni, někteří nejedli vepřové maso, pět z nich drželo Ramadán).

Na program pobytu byl nejen sport a hry, ale i třeba ochutnávka tradičních jídel nebo výuka tradičního tance. Česká skupina například učila ostatní účastníky mazurku, rakouská skupina tradiční waltz. Domluvu organizátorům usnadňovali také zahraniční dobrovolníci, kteří jsou v Ivančicích na Evropské dobrovolné službě. Pomáhali hlavně s překladem do angličtiny, němčiny nebo ruštiny a při přípravě programu.

Dopad projektu

Výměnný pobyt, jak už bylo řečeno, pomohl účastníkům značně rozšířit obzory a protáhnout si tělo. Vedle toho se ale také naučili domluvat různé strategie her, diskutovat, plánovat svůj postup, dojít k rozumnému kompromisu a posílili si zdravé sebevědomí. To všechno jsou postoje a dovednosti, které budou v budoucnu bohatě využívat pro sebe i ve prospěch své komunity. Mimo to účastníci také udělali společně s vedoucími kus práce

na vzdělávacích cílech, jejichž dosažení potřebují k získání Pasu mládeže. O tom, jak se jim dařilo, uspořádali několik prezentačních akcí, besed nebo putovní výstavku, jež by měly přilákat k mládežnickým výměnám i projektům Mládeže v akci další lidi.

Zapojení lidí s omezenými příležitostmi

Do projektu se zapojilo celkem 16 účastníků s omezenými příležitostmi – mladí lidé se zdravotními obtížemi, se specifickými vzdělávacími obtížemi nebo ze sociálně slabých rodin. Projekt však na ně nebyl přímo zacílen, účastnil se ho každý, kdo měl zájem.

Zajímavé momenty projektu

Pokud se zaberete do dobře vymyšlené hry a v kolektivu to „zafunguje“, rázem padají jazykové, kulturní i věkové bariéry. O tom se účastníci přesvědčili při hře Mnohonožka. V ní soutěžily smíšené týmy Čechů, Slováků a Rakušanů společně s organizátory a snažily se vymyslet co nejlepší strategii a nasbírat co nejvíce bodů. Tvořili společně například dvojnožku – jeden má zavázané oči a druhý ho vede po vytyčené trase, či pětinožku – čtyři nesou společně pátého. Parné slunečné dopoledne skončilo tím, že se všichni včetně vedoucích naprosto spontánně vrátili do dětských let a začali se za velkého smíchu a křiku navzájem polévat vodou.

Využívání výsledků po skončení projektu

Podrobnosti o projektu se dočtete na webu SVČ Ivančice, webu ICM, R-klubu mládeže a klubu NEW-BEJ Nové Bránice. Psalo se o něm i v Ivančickém zpravodaji, nezávislém regionálním čtrnáctideníku Zrcadlo, měsíčníku Listy Jihomoravského kraje, na webových stránkách města Ivančice nebo třeba v internetovém časopise Inspiromat, vydávaném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy. Účastníci projektu si spolu dodnes chatují nebo dopisují a vedoucí, kteří jsou spolu také v kontaktu, se už chystají na pokračování ve formě dalších projektů pod hlavičkou Mládeže v akci.

Partnerské skupiny

FÉNIX, o. z., dětská a mládežnická organizace Sládkovičovo, Slovensko,
www.do-fenix.sk,
Verein JUVIVO.09, Vídeň, Rakousko, <http://juvivo.at/juvivo09/>

Kontakt

Markéta Holá, marketahola@svcivancice.cz, 733 603 787

EVROPSKÁ DOBROVOLNÁ SLUŽBA

září 2012 až únor 2013; Slovensko, Polsko

Kdo projekt organizoval

Brněnské Středisko volného času Lužánky je nejstarším zařízením svého druhu v naší republice – funguje už více než 60 let. Na svých jedenácti pracovištích v Brně a okolí nabízí kolem 600 zájmových kroužků, které ročně využívá asi 11 000 účastníků od těch nejmenších dětí až po dospělé. Populární jsou i příležitostné akce. Těch probíhají každý rok asi čtyři stovky, prázdninových pobytů a událostí pak téměř dvě stě. Lužánky jsou od roku 2006 vysílající a hostitelskou organizací Evropské dobrovolné služby (www.evs.luzanky.cz).

O čem projekt byl

Dobrovolnická služba v zahraničí není jen dočasný pobyt v jiném prostředí, ze kterého se za čas vrátíte do starých kolejí a jedete dál. Velkou část účastníků taková zkušenost ovlivní na celý život, nasměruje je na novou životní dráhu a někteří se dokonce na novém místě usadí natrvalo. Tak nějak to zafungovalo i u čtyř českých dobrovolnic – Dorky, Kláry, Pavlína a Petry – které v minulém roce prostřednictvím SVČ Lužánky vyrazily na dobrovolnickou službu do Polska a na Slovensko. Petřin projekt byl zaměřen na práci s dětmi v lesní školce a na pomoc s vedením kroužku v ekocentru. Postarat se musela i o praktický chod ekocentra, což je role, která obnáší činnosti velmi různorodé – Petra pomáhala psát žádost o grant i nasekat dřevo na topení. Pavlína asistovala školákům v polském Lešnu a pomáhala při výtvarných aktivitách. Klára zpestřovala romským dětem hodiny angličtiny. Vedla neformální anglickou konverzaci s žákyněmi devátých tříd i kurz pro dospělé romské ženy. Pomáhala s volnočasovými aktivitami pro děti s poruchami chování. Dorka pracovala v čajovně na těšínském zámku. Vedle toho spolupracovala s dalšími zahraničními dobrovolníky, se kterými připravovali prezentace interkulturních témat pro mladé lidi a veřejnost.

Dopad projektu

Pro nezaměstnanou Petru byl pobyt na Slovensku velkou vzpruhou. Nepřipadala si jako v cizině, rychle se začala cítit jako součást celku a získala pocit, že dělá něco smysluplného. Motivovalo ji, když viděla, s jakým nasazením lidé v hostitelské organizaci pracují. V současnosti uvažuje o tom, že by se dál věnovala práci s dětmi. Také pro Kláru byla nejcennější nová pracovní zkušenost. Dětem pomáhala překonat strach z hodin angličtiny, vymýšlela pro ně nové aktivity a do hodin přinesla úplně nová témata jako rozvojová

pomoc nebo rasismus. Pomohla jim získat jistotu a rozšířit si slovní zásobu. Dorka si výrazně zlepšila angličtinu a přišla do kontaktu s polštinou, kterou začala používat. Dobrovolná služba se nakonec změnila na její trvalé zaměstnání – zůstává a bude mít na starost administraci a mezinárodní projekty. Zkušenost se zahraničním dobrovolnictvím nebyla nová jen pro dívky, ale i pro tři ze čtyř hostitelských organizací, které hostily první dobrovolnice, a tak se učily nejen ony, ale i jejich kolegové.

Zapojení lidí s omezenými příležitostmi

Dorka a Petra se pro dobrovolnictví rozhodly ve chvíli, kdy nemohly po studiu najít uplatnění. Klára se ve škole setkala se sociálně vyloučenými romskými dětmi, jedné z dívek dělala i osobní asistentku. Pomáhala připravovat volnočasové aktivity pro děti s poruchami chování. Dorka působila ve škole pro děti se speciálními vzdělávacími potřebami. Region, kde působila Pavlína, sužuje vysoká nezaměstnanost a mnoho jeho obyvatel se potýká s problémy s alkoholem.

Zajímavé momenty projektu

Výprava za dobrovolnictvím se může někdy stát nečekaně dobrodružnou, jak záhy zjistila Petra. Když dorazila na místo pobytu, ukázalo se, že má bydlet ve slaměném domě na kraji lesa bez koupelny a teplé vody, což ji příliš nepotěšilo. Klára oproti tomu na pobyt v přírodním domě vzpomíná s nadšením a vaření na kamnech jí přišlo náramně romantické.

Využívání výsledků po skončení projektu

Dobrovolnice prezentovaly své projekty v Dobrovolnickém centru 67. Povyprávěly o pozitivních zkušenostech, ale i o problémech a nedorozuměních, se kterými se potýkaly. Přidaly několik rad, jak problémy řešit.

Partnerské skupiny

Fundacja Laja, Cieszyn, Polsko, www.laja.pl

Fundacja Centrum Aktywności Twórczej, Leszno, Polsko, www.fundacja-cat.pl

Centrum sociálnej pomoci mladým, Lučenec, Slovensko, www.cespom.sk

Občianske združenie Jablonka, Jablonové, Slovensko, www.jablonka.org

Kontakt

Eva Dittingerová, evs@luzanky.cz, 724 200 131

EVROPSKÁ DOBROVOLNÁ SLUŽBA

září 2012 až únor 2013; Ivančice

Kdo projekt organizoval

Středisko volného času Ivančice (www.svcivancice.cz) funguje už od roku 1984. Každý den v týdnu nabízí zájmové kroužky, kurzy, prázdninové, pobytové i příležitostné akce. Provozuje mateřské a rodinné centrum, otevřený klub mládeže i kroužky pro dospělé či seniory. Spolupracuje se školami, zapojuje se do komunitního plánování, snaží se být centrem společenského života v obci. Organizuje výměnné a zahraniční pobyty. Je hostitelskou a vysílající organizací Evropské dobrovolné služby.

O čem projekt byl

Každé zavedené organizaci, i když je to třeba volnočasové centrum hýřící neotřelými nápady a desítkami tvůrčích aktivit, prospěje, když do ní jednou za čas zavítá někdo zvenčí. Někdo, kdo sem přinese nový pohled, zkušenosti a možnost poznat jinou kulturu, zvyky a jazyk.

Středisko volného času Ivančice je pohledům odjinud otevřené, a proto ve svých prostorách po dvacet týdnů hostilo tři mladé zahraniční dobrovolníky, kteří tu pomáhali vést volnočasové aktivity a podíleli se na chodu centra – Veroniku a Martina ze Slovenska a Anne z Rakouska.

Veronika, která už v minulosti podobnou organizací prošla, pomáhala hlavně s přípravou dětských kroužků, dílen a výukových programů pro školy, lákavých už svými názvy: *Zvířecí šatník*, *Nehoda není náhoda*, *Hodně štedrý Štedrý večer* a *Toulky ivančickou minulostí*. Martin pracoval v otevřeném klubu, informačním centru pro mládež a také v mediálním studiu. Zvláště si pochvaloval pomoc v oddělení marketingu a propagace projektů, kde se podle svých slov naučil nejvíce nového a mohl vidět opravdu v praxi, jak se takové projekty rodí, rozvíjejí a realizují.

Anne byla důležitou osobou zejména na týdenní výměně mládeže v Otrokovicích, kde působila jako překladatelka z anglického do německého jazyka. Byly to pro ni náročné dny, ale jazykové dovednosti si tu oprášila opravdu důkladně.

Dopad projektu

V praxi a v každodenním kontaktu s lidmi se člověk za pár dní naučí to, co by ve škole bifloval dlouhé měsíce, a ani tak by se to možná nenaučil. Mladí dobrovolníci v ivančickém centru se proto rozhodli skočit do praxe rovnýma nohama. Osvojili si tu základy práce s digitálními technologiemi, dozvěděli se toho spoustu o přípravě výukových programů a vyzkoušeli si většinu věcí

spojených s propagační, tvořivou i administrativní prací, která se ve volnočasovém centru denně odehrává. Společně s ostatními dobrovolníky Evropské dobrovolné služby připravovali různé organizované i neformální akce, zapojovali se do prezentačních aktivit s žáky místních škol. To vše mohou využít ve své budoucí práci nebo ve své vysílající organizaci. Mimo to si také našli nové přátele a naučili se trochu komunikovat v češtině – pravda, není to sice světový jazyk, ale jakékoli rozšíření obzorů není nikdy na škodu. Středisko volného času jejich pomoc uvítalo a v budoucnu bude rádo přijímat další dobrovolníky, kteří se ho rozhodnou navštívit.

Zajímavé momenty projektu

Na dobrovolníky v centru nejvíce zapůsobil každodenní kontakt s dětmi a jejich spontánní reakce, které je nikdy nenechaly na pochybách, zda pracují správně. V dětech se totiž člověk většinou vidí jako v zrcadle.

„Najzaujímavejšími momentmi môjho projektu boli spokojné tváre detičiek na rôznych akciách, ktoré sme organizovali. Vtedy sme vedeli, že sa naša akcia podarila,“ popisuje Veronika. „Najviac sa mi páčili akcie pre deti na tému rozprávok. Rozprávka s názvom *Vianoce u Pata a Mata* vyjadruje tradičnú českú vlastnosť – zmysel pre humor a srandu. Malé deti su vždy veľmi spontánne a zlaté. Človek pri nich zabudne, že je dospelý,“ vzpomíná Martin.

Využívání výsledků po skončení projektu

O působení dobrovolníků v Ivančicích vyšlo několik článků v Ivančickém zpravodaji, R-zpravodaji a na webu Střediska volného času Ivančice. Dobrovolníci publikovali své zkušenosti také na dobrovolnických webech ve svých zemích. A jaké trvalé přínosy své práce sami vyzdvihují? „Európska dobrovoľnícka služba mi dala pocit nezávislosti. Naučila ma, ako byť viac zodpovedná, dala mi odvahu v komunikácii s ľuďmi, a rozšírila oblasť mojich možností. Budem naďalej šíriť myšlienky európskej dobrovoľníckej služby medzi mojimi kamarátmi a mladými ľuďmi, pretože je to obrovská skúsenosť,“ hodnotí pobyt dobrovoľnice Veronika.

Partnerské skupiny

SPOSA – Spoločnosť na pomoc osobám s autizmom, Slovensko, www.sposa.sk
InfoEck – Jugendinfo Tirol, Rakousko, www.mei-infoeck.at

Kontakt

Markéta Chmelíčková, marketachmelickova@seznam.cz, 607 933 695

EVROPSKÁ DOBROVOLNÁ SLUŽBA

duben 2011 až říjen 2012; Moravský kras

Kdo projekt organizoval

Modrý kámen je základním článkem Hnutí Brontosaurus, který sdružuje hlavně mladé lidi do 26 let. Zabývá se dobrovolnickou péčí o přírodní a kulturní dědictví, neformálním vzděláváním a výchovou. Provozuje ekocentrum Švýcárna v CHKO Moravský kras, kde pořádá řemeslné výukové programy pro základní školy. Modrý kámen vysílá a hostí dobrovolníky Evropské dobrovolné služby a rozvíjí dlouhodobou spolupráci s komunitami v indickém Ladakhu, rumunském Banátu a na Zakarpatské Ukrajině, kde pořádá letní tábory pro mládež (www.modrykamen.brontosaurus.cz).

O čem projekt byl

Mladí Evropané nezažívají právě lehké období. Bez zaměstnání je jich momentálně skoro čtvrtina. Potřeby trhu práce se navíc mění a to, co se člověk dříve naučil ve škole, dnes leckdy k obživě nestačí. Osmnáct takových mladých lidí ze šesti zemí, kteří zatím marně hledají uplatnění, vyrazilo na dobrovolnický pobyt na Švýcárnu (2.–22. 9.), kde se učili řemeslům, poznávali sami sebe i okolí a zkoušeli si, jaké je to fungovat v týmu.

Dobrovolníci se chopili demontáže staré střechy „Kuželkárny“, ve které vzniká nová klubovna a výukové místnosti. Natřeli most, opravili stoly a lavice a obnovili schůdky k lesní turistické stezce. Na dílnách uměleckých řemesel si vyzkoušeli vyřezávat misky, tkát vlněné koberečky nebo drátkovat ozdoby. V době volna cestovali, navštěvovali kulturní akce v Brně a navzájem pro sebe pořádali národní večery. Akci navštívila i europoslankyně Zuzana Brzobohatá, se kterou si mohli popovídat o příležitostech pro mládež v Evropě.

Pět dní trávili dobrovolníci na Jesenicku, kde probíhal hudební a kulturní festival s dílnami, ve kterých se vyučovalo stavění slaměných domů, nanášení hliněných omítek, ruční opracování trámů, ale také třeba hraní divadla nebo bubnování. Dobrovolníci tu pomáhali na infostáncích, připravovali techniku na pódiích, účastnili se workshopů a užívali si hudební program.

Dopad projektu

Ve skupině lidí, kteří mluví jinak a mají naprosto odlišné zvyky, to může zpočátku trochu zaskřípat. Dobrovolníci ale časem objevili kouzlo, které v této různorodosti spočívá, a po několika drobnějších krizích začali dbát na to, jak se ostatní cítí a zda rozumí. Během festivalu a při víkendové akci živě debatovali s českými dobrovolníky o místním aktivismu, což v nich vzbudilo zájem o dění ve vlastní obci. Na Jesenicku bylo několik místních nadšeno

mezinárodní spoluprací natolik, že se chystají založit občanské sdružení, které by rozvíjelo příhraniční spolupráci.

Zapojení lidí s omezenými příležitostmi

Projekt byl cílen na mladé nezaměstnané s nedokončeným vzděláním či s ekonomickými obtížemi. Ti se s jeho pomocí dozvěděli, jak se zapojit do akcí neziskovek, kde najít informace o školeních a jak se na ně přihlásit, co je to Pas mládeže a jak uplatnit neformální vzdělávání. Mohli si tu také popovídat s personalistou o psaní životopisů, motivačních dopisů a o vystupování při pohovorech.

Zajímavé momenty projektu

Všichni dobrovolníci byli na začátku pobytu do práce „jako čerti“. Vstávali už kolem šesté ráno a scházeli se k shora nijak neorganizovanému cvičení jógy, večer po práci se zase odměňovali navzájem připravovanými národními jídly. Druhý týden už se jim práce trochu okoukala, a tak si ji zpestřovali drobnými divadelními a týmovými aktivitami – třeba baletem s košťaty, detektivním výstupem s vytahovákem hřebíků a pilou či štafetovým během s PET lahví.

Využívání výsledků po skončení projektu

Projekt byl veřejnosti představen na Festivalu na MUNĚ a na seminářích o EVS. Brzy bude otevřena i rekonstruovaná budova, s jejíž opravou dobrovolníci pomáhali.

Partnerské skupiny

CEE Citizens Network, Slovensko, <http://ceecn.net>

Stowarzyszenie Projekt: Polska, Polsko, <http://projektpolska.pl>

Kontakt

Vladimíra Regerová, vladimira@brontosaurus.cz, 720 132 082

EVROPSKÁ DOBROVOLNÁ SLUŽBA

červen 2012 až únor 2013; Moravský kras

Kdo projekt organizoval

Modrý kámen je základním článkem Hnutí Brontosaurus, který sdružuje hlavně mladé lidi do 26 let. Zabývá se dobrovolnickou péčí o přírodní a kulturní dědictví, neformálním vzděláváním a výchovou. Provozuje ekocentrum Švýcárna v CHKO Moravský kras, kde pořádá řemeslné výukové programy pro základní školy. Modrý kámen vysílá a hostí dobrovolníky Evropské dobrovolné služby a rozvíjí dlouhodobou spolupráci s komunitami v indickém Ladakhu, rumunském Banátu a na Zakarpatské Ukrajině, kde pořádá letní tábory pro mládež (www.modrykamen.brontosaurus.cz).

O čem projekt byl

Ekovýchovné středisko Švýcárna v minulém roce hostilo dobrovolnici Emu Norvidaite, která tu s velkým úspěchem pomáhala s víkendovými programy pro mládež i pro rodiny s dětmi a s výukou řemesel pro školní děti. A protože je to velmi energická, aktivní a přátelská slečna, nezůstala jen u ekovýchovy a volný čas se rozhodla trávit zdokonalováním angličtiny -náciťeté mládeže v adamovském mládežnickém klubu. Vedle toho propagovala Evropské dobrovolné služby a pomáhala Hnutí Brontosaurus s organizováním velkých akcí – Velké rady na Švýcárně nebo víkendového setkání výkonného výboru hnutí. S brontosauřími dobrovolníky také vyrazila na plánovací návštěvu do srbského Banátu, kde společně přišli na nápad uspořádat letní dobrovolnický tábor v krajanské vesnici Češko Selo.

Dopad projektu

Dobrovolník, který se vypraví na zkušenou do neziskovky v cizí zemi, nemusí umět domorodý jazyk. Důležité je, aby se nakonec zvládl nějak domluvit a našel si k místním cestu. A v tom je právě to kouzlo. Ema překonala jazykové bariéry velmi snadno a rychle si osvojila základy češtiny, navíc motivovala celé své okolí ke zlepšení angličtiny – mnoho se od ní naučilo jak pracovníci a návštěvníci ekocentra, tak i klienti adamovského klubu mládeže. Jako třeba Beáta, která sem chodila na Eminy hodiny. Při loučení Emě s radostí oznamovala, že si ve škole zlepšila známku z angličtiny z trojky na dvojku.

Sama Ema si na pobytu vyzkoušela, jaké to je učit děti a vést mladé lidi v zájmových klubech. Od lektorů odpozorovala řadu metodických přístupů k výuce a nyní uvažuje o tom, že by se ve své mateřské zemi sama stala lektorkou.

Zapojení lidí s omezenými příležitostmi

Ema Norvidaite projevila velký zájem učit hlavně děti z problematického sociálního prostředí, a proto hostitelská organizace oslovila SOS vesničky a dětské domovy a nabídla jim spolupráci, účast na volnočasových a vzdělávacích akcích nebo možnost vysílat přímo k nim dobrovolníky Evropské dobrovolné služby. Výuku angličtiny, akce jako Vánoční jarmark nebo výukové programy mohla místní mládež navštěvovat zdarma nebo za minimální příspěvek, takže byly dostupné opravdu pro všechny, i pro děti ze sociálně slabých rodin.

Zajímavé momenty projektu

Veselé okamžiky zažili na Švýcarsně při zkoumání jazykové příbuznosti češtiny a litevštiny. Přítomní Češi zjistili, že litevsky lze s trochou nadsázky hovořit snadno – použijte české nebo do češtiny přejaté slovo, přidejte koncovku –as nebo –is a je to! Autobus – autobusas, auto – automobilis, jezero – ežeras. Z litevštiny ale všechny nejvíc zaujal výraz pro sněhuláka – „senis besmegenis“, což znamená doslova „starý muž bez mozku“.

Využívání výsledků po skončení projektu

Ema je velmi přátelská, a proto zanechala v návštěvnicích centra dobrý dojem. Na jedné víkendové akci například pracovníci Švýcarsny zjistili, že dvě třetiny přítomných účastníků přijely hlavně kvůli ní. V budoucnu se budou lidé na Švýcarsnu rádi vracet a s důvěrou se obracet na další dobrovolníky.

Partnerské skupiny

Kultūros Centras „In Actio“, Litva, www.in-action.eu

Městský klub mládeže Adamov,

www.adamov.cz/informace/Mestsky-klub-mladeze

Waldorfská škola v Brně, www.waldorf-brno.cz

Kontakt:

Vladimíra Regerová, vladimira@brontosaurus.cz, 720 132 082

EVROPSKÁ DOBROVOLNÁ SLUŽBA

červenec 2012 až leden 2013; Brno

Kdo projekt organizoval

Občanské sdružení Plán B dlouhodobě zpestřuje neorganizovaným dětem a mládeži volný čas kulturními, výtvarnými a mezinárodními aktivitami v Klubu Labyrint. V roce 2009 bylo otevřeno také Dobrovolnické centrum 67 (DC67). V něm najdou podporu mladí lidé, kteří chtějí dobrovolnou práci získat znalosti a zkušenosti potřebné v praxi. Mohou se tu dozvědět, jak se aktivně podílet na dění ve svém okolí nebo jak získat prostředky na vlastní projekty. Centrum také připravuje večerní programy, kde mladým představuje příležitosti pro osobní rozvoj, například Evropskou dobrovolnou službu, studijní pobyty, workcampy a výměny.

O čem projekt byl

Dobrovolnické centrum dělá řadu užitečných věcí a může pomoci mladým lidem, kteří hledají, co by je v životě bavilo, nebo si chtějí vedle studia vyzkoušet něco praktického. Aby ho ale mohli využít, musejí se o něm nejdříve dozvědět. DC67 proto pozvalo slovenskou dobrovolnici Evu, která tu 20 týdnů pomáhala představit centrum lidem, kterým by se jeho nabídka mohla hodit.

Eva dokázala vymyslet důmyslné způsoby šíření informací a sama je také realizovala. Využívala jak moderní sociální sítě a web, tak i staré dobré roznášení letáků. Pomáhala při exkurzi studentů v dobrovolnickém centru i při přípravě dobrovolnických večerů. Ty se vždy věnují konkrétnímu tématu, které potenciální dobrovolníci zajímá – například zahraniční zkušenosti nebo možnosti dobrovolničení v Česku. Ti, kdo už zkušeností s dobrovolnou prací prošli, o ní můžou povyprávět ostatním. Často se tak děje formou prezentace úspěšného projektu, vernisáže nebo se promítá dokument. Eva si sama vyzkoušela celkovou přípravu tří vernisáží. Starala se o propagaci, instalaci fotek, o přípravu občerstvení i úvodní slovo. Jednu výstavu sama vymyslela a získala peníze, za které se tiskly fotografie.

Pátého prosince se každoročně slaví Mezinárodní den dobrovolníků. To je skvělá příležitost připomenout veřejnosti, že možností, jak pomoci a získat tím cenné zkušenosti, se nabízí v Brně spousta. Eva udělala na přípravách oslav velký kus práce a starala se hlavně o ostatní zahraniční dobrovolníky, kteří sem přijeli z celé republiky. Nepostradatelnou se stala také při propagaci DC67 na brněnském Veletrhu neziskových organizací.

Dopad projektu

Stává se, že problém, nad kterým si dlouho lámete hlavu, za vás nakonec vyřeší někdo „s čistou hlavou“. A právě takový nový a neotřelý pohled vnesla do dobrovolnického centra Eva, která přišla se zajímavými nápady, jak vzbudit v mladých lidech zájem o dobrovolnictví. Mnohé z nich navíc sama rozhýbala a uvedla do praxe. A že „publikum“ opravdu zaujaly, se dalo dokonce změřit: centru stoupla nejen návštěvnost na sociálních sítích, ale i ta opravdová – na večerních programech.

Zajímavé momenty projektu

Poměrně nečekaně se vyvinula akce zaměřená na propagaci dobrovolnictví při příležitosti Mezinárodního dne dobrovolnictví. Vše měla na svědomí dobrovolnice, která s sebou na školení České národní agentury mládeže přivezla kontakty na další zahraniční dobrovolníky aktuálně pobývající v České republice. Těch pak velká část také na akci přijela, čímž se mezinárodní tým nečekaně rozrostl a výrazně pomohl zpestřit program. I přesto, že byl prosinec, dobrovolníci statečně absolvovali celý program venku.

Využívání výsledků po skončení projektu

Eva se účastnila večerních programů v Dobrovolnickém centru 67, kde se zájemci mohou osobně setkat s lidmi, kteří už mají s dobrovolnictvím zkušenosti. DC67 představila na Veletřhu neziskových organizací, studentům Pedagogické fakulty Masarykovy univerzity a na akci k Mezinárodnímu dni dobrovolníků. Připravila vernisáž výstavy *Dobrovolníci v bublinách*, která proběhla hned na dvou místech v Brně. O programu Mládež v akci, Evropské dobrovolné službě a DC67 se tak dozvěděla celá řada potenciálních mladých zájemců.

Partnerské skupiny

Spoločnosť na pomoc osobám s autizmom, občianske združenie, Slovensko, www.sposa.sk

Kontakt

Tereza Nádvorníková, info@dc67.cz, 776 594 804

ZA OCHRANOU PŘÍRODY

březen až červen 2012; Bratislava; Vídeň

Kdo projekt organizoval

Projekt iniciovala neformální trojčlenná skupina středoškolských a vysokoškolských studentů, kteří společně s dalšími sedmi kolegy vyrazili navštívit zahraniční ekovýchovné organizace, poznat nové lidi a jejich způsob práce. Záštitu nad nimi převzalo občanské sdružení Rezekvítek, jehož posláním je sdružovat dobrovolníky věnující se ekologické výchově a ochraně přírody. Více informací o Rezekvítku najdete na jeho webových stránkách (www.rezekvitek.cz).

O čem projekt byl

Již odnepaměti se adeпти různých řemesel nebo umění vydávali do světa na zkušenou, aby získali rozhled, něco si vyzkoušeli a viděli, jak se jejich nově nabyté znalosti potýkají s každodenní praxí. Za podobným cílem vyrazila i naše desetičlenná skupina mladých lidí, kteří se ve svém volném čase věnují ekologické výchově. Navštívili sousední země s cílem poučit se o jejich přístupu k dobrovolnictví, ochraně přírody a environmentální výchově. Nejprve se v dubnu (12.–15.) vypravili na Slovensko a potom v květnu (10.–13.) do Rakouska. V Rakousku zamířili do Vídeňské ZOO, která velmi zajímavě a úspěšně pracuje s mládeží, Vídeňské lesní školy, která se zabývá environmentální výchovou, a do infocentra v zámku Orth. Na Slovensku pak byla příležitost podívat se do „kuchyně“ ochránářské organizace Daphne a Správy CHKO Dunajské Luhy.

Dopad projektu

Z obou studijních pobytů se vrátili nadšení mladí lidé, kteří hýřili energií a náměty. Nový elán se hodil hned další měsíc při plánování a následné výstavbě dřevěno-lanové lávky na Jezírku (pracoviště Lipky – školského zařízení pro environmentální vzdělávání), pro kterou se inspirovali ve Vídeňské ZOO. V širším kontextu pobyt zpestřil i kroužky a výukové programy pro děti na Jezírku a ovlivnil také práci s dobrovolníky. Nejednalo se o nějakou změnu mávnutím kouzelného proutku. Změny přicházely postupně, jak se dařilo zahraniční inspiraci převádět do každodenní práce. Objevily se například nové způsoby, jak motivovat dobrovolníky, jak jim zpříjemnit práci, a nové nápady na jejich další činnost. Do příštího roku pro ně organizátoři chystají dobrovolnické víkendovky s dalším vzděláváním, během následujícího měsíce i večerní setkávání v klubovně s programem.

Zajímavé momenty projektu

Když se řekne „studijní pobyt“, neasociuje to zrovna na prvním místě zábavu a legraci. Účastníci však na něm zažili i velmi vtipné momenty. Jedním z nich byl okamžik, kdy celá skupina, složená převážně ze středoškoláků a vysokoškoláků, zkoušela ve Vídeňské ZOO na hřišti herní prvky, kterými se později inspirovala při projektování dráhy na Jezírku. „Vše jsme si řádně otestovali na vlastní kůži, přičemž okolostojící rakouské děti na nás koukaly jako zjara,“ vyprávějí se smíchem studenti.

Využívání výsledků po skončení projektu

Úspěšnými studijními pobyty se účastníci pochlubili na webových stránkách Rezekvítku, kde je k vidění i fotogalerie. O jejich zážitcích se psalo i v Rezekvětech, což je měsíčník vydávaný Rezekvítkem a rozesílaný všem členům, příznivcům, učitelům a dalším zájemcům. Pokud byste zavítali na Jezírko, můžete si pohrát na dřevěno-lanové lávce, která se na studijním pobytu „zrodila“. Už nyní ji využívají děti z kroužků a táborů i lidé, kteří přijdou jen na návštěvu.

Partnerské skupiny

Daphne, Slovensko (www.daphne.sk)

Správa CHKO Dunajské Luhy (www.sopsr.sk)

Vídeňská ZOO, Vídeňská lesní škola a informační centrum při Správě NP Dunajské Luhy, Rakousko.

Kontakt

Tereza Žižková, terezazizkova@rezekvitek.cz, 775 580 205

CIRKUS 4 EUTH

21.–25. 11. 2012; Brno-Kohoutovice

Kdo projekt organizoval

Cirkus pro mládež LeGrando při Lužánkách – středisku volného času funguje již osmým rokem a jeho posláním je vzdělávat a tvořit prostřednictvím cirkusového umění. Nacvičuje cirkusová čísla s dětmi, mládeží i dospělými, kteří si tak mohou procvičit motoriku, artistické dovednosti i prezentační schopnosti. Dlouhodobě spolupracuje s německými kolegy (Jugendhaus Fasanenhof Stuttgart) a vystupuje na festivalech, pouličních slavnostech a průvodech (www.legrando.cz).

O čem projekt byl

Vybaví se vám pod slovem cirkus exotická podívaná na profesionální artisty z tradičních a zavedených cirkusových rodin, jak je znáte ze seriálu Cirkus Humberto? Pak vězte, že cirkus existuje i v jiné podobě, bližší obyčejným smrtelníkům. V Brně se cirkusákem může stát každý, pokud bude chtít a bude pilně trénovat v Cirkuse LeGrando, kde skupina trenérů již řadu let využívá cirkusové umění při práci s mládeží ve volném čase.

A protože tým LeGranda má s tréninkem mladých artistů opravdu bohaté zkušenosti, rozhodl se je předat na školicím kurzu i dalším organizacím a skupinám pracujícím s mladými lidmi. Nechal je nahlédnout do své „kuchyně“ a nebyla to žádná odtažitá exkurze – účastníci na vlastní kůži zažili praktickou výuku základů cirkusových dovedností, tedy žonglování, akrobacii, chůzi po laně, žebříkovou akrobacii, fakírské umění, vzdušnou akrobacii na trapezu, balancování na kouli a magii čili kouzelnictví. A protože každý budoucí artista by měl být také teoreticky poučen a varován před nebezpečími, seznámili se účastníci i se základy bezpečnosti, první pomoci, s metodikou, historií cirkusu a dramaturgií cirkusových čísel. Celý projekt byl zakončen závěrečným představením pro několik desítek diváků, v němž mohli zúčastnění předvést, co všechno se na kurzu naučili.

Dopad projektu

Na cirkusovém kurzu se ve společné manéži setkali lidé ze čtyř evropských zemí (Česká republika, Polsko, Slovensko a Rakousko), kteří se ve svých organizacích dlouhodobě věnují neformálnímu vzdělávání dětí, mládeže i dospělých a vedou zájmové kroužky. Mohli si tu vyměňovat zkušenosti, zjistit, jak se zájmové činnosti dělají jinde doma i v zahraničí a jak fungují v odlišném kulturním nebo sociálním prostředí. Při společné práci mimo jiné zažili i silný pocit „evropanství“, najednou se viděli jako skupina, která

pracuje společně a má tentýž cíl. Získali spoustu podnětů, jak vzájemnou spolupráci dále rozvíjet – lidé kolem LeGranda momentálně chystají navazující projekt s rakouským cirkusem Giovanni, s jehož členy se poznali během kurzu.

Zajímavé momenty projektu

Jakmile se na nějaké akci sejdou účastníci z různých zemí, dalo by se očekávat, že spolupráce nebude alespoň ze začátku snadná kvůli jazykovým a kulturním bariérám. Různorodá skupina na kurzu se však nečekaně dobře stmelila, což ilustruje následující „historka“. Protože jedna slovenská účastnice onemocněla, přijel místo ní dobrovolník Evropské dobrovolné služby původem z Kostariky. Přivezl s sebou kytaru a velkou zásobu písní, kterými všem zpříjemňoval společné snídane. Z toho vznikl rituál provázející celý kurz: všichni se v jakoukoli denní dobu zdravili halasným pokřikem „BUENOS DIAS COSTA RICA“.

Využívání výsledků po skončení projektu

O cirkusovém kurzu se veřejnost mohla dozvědět z letáku, plakátu a upoutávky na představení, které organizátoři vytvořili. Tři týdny před akcí vydali tiskovou zprávu a odeslali ji ČTK, krajské redakci MF Dnes, Deníku a Lidovým novinám, Metru a dalším. Pozvali místní politiky, nechali rozvěsit plakáty a zvali publikum také přes Facebook. Závěrečné představení přilákalo asi 30 diváků, kteří artistry odměnili hromovým potleskem. O projektu se můžete dočíst na webu: www.legrando.cz, www.luzanky.cz, www.legato.luzanky.cz či shlédnout videoklip. Zájemcům jsou k dispozici také metodické listy.

Partnerské skupiny

Cirkus Giovanni, Rakousko, www.zirkusgiovanni.at

Keric, mládežnická organizace, Slovensko, www.keric.sk

Sdružení žonglérů z Polska, <http://kuglarstwo.pl>

Brave Festival, Polsko, <http://bravefestival.pl>

Kontakt

Jovan M. Jovanovski, jovan@luzanky.cz, 604 847 114

Mládež v akci v Jihomoravském kraji
Projekt Jihomoravského kraje, SVC Lužánky a partnerů
Koordinátorka: Kateřina Petrášová
Jazyková redakce: Míla Zemanová Palánová
Grafická úprava a sazba: www.larvagrafik.com
Brno 2013
tištěno na recyklovaném papíře

Jihomoravský kraj
Žerotínovo nám. 3/5
601 82 Brno
541 651 111

Tento projekt byl realizován za finanční podpory Evropské unie. Za obsah publikací (sdělení) odpovídá výlučně autor. Publikace (sdělení) nereprezentují názor Evropské komise a Evropská komise neodpovídá za použití informací, jež jsou jejich obsahem.

